अशून्यशयन n. *der Tag, an welchem* Viçvakarman *sich dem Schlaf hingiebt, und die an diesem Tage stattfindende Begehung.*

अशून्योपस्था Adj. f. *deren Schooss nicht leer bleibt,* so v. a. *verheirathet* Mantrabr. 1,1,10. Pâr. Gṛhj. 1,5,11.

*अशूला f. *Vitex alata Roxb.*

अशृङ्ग Adj. (f. ई) *ohne Hörner* Tâṇḍja-Br. 21,1,7. Râgat. 5,460.

अशृण्वत् Adj. *nicht hörend, — hören mögend* TS. 7,5,12,1. Spr. 721.

अशृत Adj. *ungekocht.*

अशृथित Adj. *nicht locker werdend.*

अशेव Adj. (f. आ) *unlieb, verhasst.*

1. अशेष m. *kein Rest.* अशेषेण und अशेषतस् *vollständig, ganz.*

2. अशेष Adj. (f. आ) *ohne Rest, ganz. vollständig, gesammt, all.* °म् Adv.

अशेषकुलवल्लरी f. Titel eines Werkes.

अशेषगुरु Adj. *aus lauter langen Silben bestehend* Ind. St. 8,467.

अशेषता f. und °त्व n. (Gaim. 3,5,5. 6,7,8) *Vollständigkeit, Totalität.*

अशेषय्, °यति *vollständig zu Ende bringen.* अशेषित *vollständig vernichtet* Veṇis. 130.

अशेषस् Adj. *ohne Nachkommenschaft.*

अशेषसाम्राज्य Adj. *über Alles herrschend* (Çiva).

अशैक्ष m. *ein* Arhant (bei den Buddhisten).

अशैल Adj. *ohne Felsen, — Berge* R. 4,44,35.

अशोक 1) Adj. (f. आ) *a) ohne Gluth. — b) keinen Kummer bereitend* Lalit. 178,11. Dazu Nom. abstr. °त्व n. Ind. St. 9,154. — *c) keinen Kummer empfindend.* — 2) m. *a) Jonesia Asoka Roxb.* — *b)* N. pr. verschiedener Männer. — 3) *f. आ *a) Helleborus niger L.* — *b)* ein Frauenname und N. pr. einer Göttin bei den Gaina. — 4) n. *a)* Açoka-*Blüthe.* — *b) *Quecksilber.*

अशोककर 1) m. N. pr. eines Vidjâdhara. — 2) f. ई ein Frauenname.

अशोकचन्द्र m. N. pr. eines Mannes.

अशोकतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

अशोकत्रिरात्र m. *eine best. Feier.*

अशोकदत्त m. ein Mannsname.

अशोकद्वादशी f. *ein best. zwölfter Tag.*

अशोकपूर्णिमा f. *eine best. Vollmondsnacht.*

अशोकभाण्ड und °क n. *ein Kleinod, das man seiner erwählten Braut verehrt,* Lalit. 161,11.14. 17. 162,5. fgg.

अशोकमञ्जरी f. 1) *ein best. Metrum.* — 2) Titel eines astron. Werkes.

अशोकमाला f. ein Frauenname.

अशोकरोहिणी f. *Helleborus niger L.*

अशोकवनिका f. Açoka-*Wäldchen.*

*अशोकवर्तिका f. *ein best. Gericht* Gal.

अशोकवर्धन m. N. pr. eines Fürsten VP. 4,24,8.

अशोकवेग m. ein Mannsname.

अशोकव्रत n. *eine best. Begehung.*

अशोकषष्ठी f. *der sechste Tag in der lichten Hälfte des* Kaitra.

अशोकान्तर Adj. *nicht mit Kummer untermischt* Çat. Br. 14,7,1,22.

अशोकारि m. *Nauclea Kadamba Roxb.*

अशोकाष्टमी f. *der achte Tag in der lichten Hälfte des* Kaitra.

अशोकेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

अशोकोत्तंसिका f. *ein best. Spiel.*

*अशोच Adj. = अनङ्कृति.

अशोचनीय Adj. *nicht zu beklagen* Kâd. II,115,18.

अशोच्य Adj. dass. Spr. 722. fgg.

अशोण Adj. AV. 19,60,1 wohl fehlerhaft für अशीर्ण.

अशोभन 1) Adj. *a) unschön* Utpala zu Varâh. Brh. 3,8. — *b) den Erwartungen und Wünschen nicht entsprechend, nicht gut, schlecht.* — *c) infaustus.* — 2) n. *Leid, Weh, Böses.*

*अशोभमान (संज्ञायाम्) gaṇa चार्वादि.

अशोष्य Adj. *nicht trocknend, — versiegend.*

अशौच n. *Unreinlichkeit* Spr. 328. *Unreinheit* (in rituellem Sinne). °निर्णय m. Titel eines Werkes.

अशौटीर Adj. = अशौण्डीर.

अशौटीर्य n. = अशौण्डीर्य MBh. 12,97,25.

अशौण्डीर Adj. *kein Selbstgefühl verrathend, unmännlich.*

अशौण्डीर्य n. *Mangel an Selbstgefühl.*

अशौभ्रेय m. *kein* Çaubhreja Kâtj. Çr. 10,2,21.

अश्म m. 1) *Stein.* — 2) N. pr. eines Dämonen.

अश्मयी SV. wohl fehlerhaft.

*अश्मीतपिबता f. *eine Aufforderung noch mehr zu essen und zu trinken.*

*अश्मीतपिबतीय्, °यति *zum fernern Essen und Trinken auffordern wollen.*

अश्युष्णि Adj. *den Essenden brennend.*

°अश्म = 2. अश्मन् *Stein.*

अश्मक 1) m. *a)* N. pr. eines Sohnes des Vasishṭha und der Madajantî 108,8. — *b)* Pl. N. pr. eines Kriegerstammes MBh. 6,9,44. — 2) f. ई N. pr. verschiedener Frauen.

अश्मकदली f. *eine *Species der* Kadalî.

अश्मकसुमन्तु m. N. pr. eines Ṛshi MBh. 12,47,5.

अश्मकुट् und °क Adj. *mit einem Stein zermalmend* (Körner).

*अश्मकेतु m. *eine best. Pflanze.*

अश्मगन्धा f. *eine best. Pflanze.*

अश्मगर्भ und *°ज n. *Smaragd.*

अश्मघनस्वेद m. *künstliche Schweisserzeugung durch Liegen über einer erhitzten Steinplatte.*

*अश्मघ्न m. *Coleus scutellaroides* Râgan. 5,37.

अश्मचक्र Adj. *mit einer Scheibe von Stein versehen.*

अश्मचित Adj. *mit Steinen besäet* Tâṇḍja-Br. 14, 3,13. अश्माचित Comm.

अश्मचूर्ण m. n. *fein zerriebener Stein* Kâtj. Çr. 16,3,19.

*अश्मज n. 1) *Erdharz.* — 2) *Eisen.*

*अश्मजतुक n. *Erdharz.*

*अश्मजित् m. = अश्मघ्न Nigh. Pr.

अश्मता f. *das Steinsein, Härte eines Steines.*

*अश्मदारण m. *Brechstange.*

अश्मदिघ्नु Adj. *Steine* oder *Donnerkeile zu Geschossen habend.*

1. अश्मन् m. *Esser.*

2. अश्मन् m. 1) *Fels, Gestein, Stein.* Einmal अश्मन् Çat. Br. — 2) *Werkzeug aus Stein.* — 3) *Donnerkeil.* — 4) *Himmel.* — 5) N. pr. eines Brahmanen.

अश्मनगर m. N. pr. der von den Kâlakeja bewohnten *Felsenstadt.*

अश्मन्त 1) *Adj. *a) unheilvoll.* — *b) schrankenlos.* — 2) m. *a) *Bauhinia tomentosa* Râgan. 9,40. — *b)* N. pr. eines Marutvant. — 3) *n. *a) Ofen.* — *b) Feld.* — *c) Tod.*

अश्मन्तक 1) m. *Bauhinia tomentosa* (Râgan. 9, 39) und *Oxalis corniculata* (Bhâvapr. 2,67). — 2) m. n. *a) Ofen.* — *b) *Lampenschirm.*

अश्मन्मय Adj. (f. ई) *steinern, aus Fels gemacht.*

अश्मन्वत् Adj. *steinig.*

अश्मपरान्त N. pr. einer Oertlichkeit.

अश्मपुरा f. *Felsenburg* Çat. Br. 3,1,3,11.

*अश्मपुष्प n. *Benzoe-Harz.*

अश्मपृष्ठ N. pr. eines heiligen *Steines* in Gajâ.

*अश्मभार m. *eine Last Steine* gaṇa वंशादि.

*अश्मभाल n. *eine Art Mörser.*

अश्मभिद्, *°भेद् und °भेदक m. *Coleus scutellarioides Benth.*

अश्ममय Adj. (f. ई) *von Stein, steinern.*

अश्ममूर्धन् Adj. *einen Kopf von Stein habend* 27,20.

*अश्मयोनि m. *Smaragd.*

*अश्मरथ m. N. pr. eines Mannes.

अश्मरी und °रि (metrisch) f. *Blasenstein.*

अश्मरीघ्न m. *Crataeva Roxburghii R. Br.* und *Capparis trifoliata* (Mat. med. 115).

*अश्मरीहर m. *eine best. Kornart.*